

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Herjeczki János ügyvéd (5700 Gyula, Béke sgt. 32/a.) által képviselt (.....) felperesnek a dr. Papcsák Ferenc ügyvéd (2083 Solymár, Panoráma u. 67.) által képviselt (korábbi neve:) (.....) alperes elleni kártérítés iránti perében a Fejér Megyei Bíróság 2009. április 27-én kelt 5.G.40.114/2008/28. számú ítéletével szemben az alperes fellebbezése folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 413.500 (négy száztizenháromezer-ötszáz) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Felperes és a perben nem álló, mint „megbízó” és alperes, mint bérhízláló 2006. március 31-én határozatlan időre szóló szerződést kötöttek, három hónapos felmondási idővel. A szerződés szerint felperes és a tulajdonukat képező növendék szarvasmarhákat szállítanak az alperes bodakajtori telepére, s vállalták alperes gondozási és hízlalási tevékenységéért ráhízott kilogrammonként 300 forint+áfa díj megfizetését (6.pont), valamint az alperes által a hónap első napján megküldött - állatonként napi 0,80 kg súlygyarapodásra - kiállított előlegszámla tárgyhoz 8. napjáig történő kifizetését. Alperes az állatok intenzív hízlalását, jó gazda gondosságával tartását vállalta azzal, köteles az állatokat a közös megegyezéséig gondozásában tartani. A 7. pont szerint a ráhízási súlymennyiség megállapításánál úgy járnak el, az átvételkor mérlegelési bruttó súlyt 10 %-kal csökkentik, és ezen

súlyból vonják le az átadási súlyt. Megállapodtak abban is, az állati hullák szállítási, megsemmisítési költségei 50-50 %-ban terhelik mindkét felet.

(A felperes és a ügyvezetője a perbeni időszakban is és volt.)

Felperes és a az alperes telephelyére 2006. április 28-a és 2006. december 9-e között, különböző időpontokban összesen 1.263 db szarvasmarhát szállított be 524.141 kg összsúlyban, amelyből 687 db importból, 576 db a felperes bérelti telepéről származott. (Ez utóbbi szállítások 2007. július 24-én és 25-én, valamint augusztus 2-án és 18-án történtek.)

Felperes és a 2006. június 27-én 5.750.000 forint banki hiteltartozást egyenlített ki alperes helyett, és 2006. májusától 2006. december 17-ig összesen 42.445.585 forint előleget fizettek meg alperesnek. Ezt követően előlegszámlára már nem teljesítettek.

Alperes, észlelve, hogy több esetben 2006. november 13-i, 2007. január 2-i és 2007. január 15-i felpereshez intézett levelében kifogásolta a növendék marha súlyt meghaladó állatok beszállítását, kérve azok mielőbbi elszállítását, a 2007. január 15-i levelében azok 2007. február 28-ig történő elszállítását sürgette, utalva a felmerülő veszteségekre.

2007. január 29-én a felek „megállapodás” elnevezésű okiratba foglaltan módosították a szerződést. Az 1. pont szerint megállapodtak, a 2006. március 31-én kötött szerződés 6. pontját kiegészítik azzal, ha a beérkezéskor mért egyedi súly meghaladja a 350 kg-ot, akkor 320 forint+áfa ráhízási díj kerül felszámolásra kilónként. A 2. pontban a 3% feletti elhullás esetére rendelkeztek az alperes megtérítési kötelezettségéről.

Legvégül rögzítették, a „fenti megállapodást a szerződő felek saját akaratukkal egyezően írták alá, további követelésük egymással szemben nincs.

Felperes ezt követően az elszámolást a 350 kg feletti egyedek esetén visszamenőlegesen is a módosított összeggel (320 forint+áfa) számolta el.

Alperes 2007. február 14-én kelt levelében arra hivatkozott, a 2007. január 29-i szóbeli megállapodásuk ellenére nem utalta át felperes és a a 12.000.000 forint tartási költséget, a szerződés díjfizetésre vonatkozó rendelkezésének betartása létkérdés. Azt közölte, a szerződéstől eltérően itt tartott nagy súlyú állatokra vonatkozóan - a teljes tartási időre - állatonként napi 320 forint költség megtérítésére tartanak igényt. A mellékelt kimutatás szerint a felperes és a a

2006. december 31-ig kibocsátott 54.671.285 forint előlegszámlából 6.475.400 forint összeget nem fizetett meg.

A beszállított állatok közül 10.305 kg súlyban 34 állat hullott el. A megsemmisítés teljes költségét alperes az Kft-nek megfizette, annak fele összegét kitevő 679.761 forint összegű számlát felperesnek továbbította megtérítése céljából.

Az alperesi telephelyről kiszállítások 2006. november 7-től 2007. március 2-áig zajlottak, ugyancsak különböző időpontokban. Összesen 1.203 állat kiszállítására került sor, míg 26 állatot alperes kényszervágásra adott le, melynek 3.934.453 forint ellenértékét felperesnek nem továbbította.

Az elszállított és a kényszervágásra leadott, összesen 1.229 db állat kiszállítási nettó súlya 604.629 kg volt.

Alperes 2007. március 26-án végelszámolási javaslatot és telepbérleti szerződés tervezetet küldött meg a felperes részére, több javaslatot téve jogviszonyuk rendezésére.

A "végelszámolás a és az között 2006. április 1. és 2007. március 9. időszakban" megnevezésű okiratban alperes saját tartozásaként 12.439.435 forint + áfa összeget, takarmány és költség címén felperes tartozásaként 19.382.676 forint + áfa összeget mutatott ki, feltüntetve „+ egyéb kárigény, nem szerződés szerinti teljesítések miatti technológiai kár, és technológiai-állategészségügyi károkozásból eredő súlygyarapodás kiesés”, mely együttes összegét 143.520 euróban jelölte meg.

Felperes és a 2007. július 6-án kelt levelében közölte alperessel, az elszámolási javaslatot nem fogadja el, s felszólították alperest 20.899.597 forint túlfizetés visszafizetésére. A számukra járó összeget 48.195.585 forint + 3.934.453 forintban, míg az alperes részére járó 31.230.000 forintban határozták meg.

Alperes 2007. július 23-án kelt válaszlevelében vitatta a felperesi elszámolás helyességét.

Alperes 2007. augusztus 22-én kelt levelében 2006. decembertől 2007. március 9-ig terjedő időszakra felperes és a terhére 27.096.120 forint tartási költségtartozást mutatott ki, s 6.196.523 forint megfizetését igényelte.

A az alperessel kötött szerződésből eredő összes követelését 2008. február 1-jén felperesre engedményezte.

Felperes 2008. július 14-én előterjesztett keresetében 20.899.597 forint és ennek 2007. július 16-tól számított, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni alperest a Ptk. 419.§ (2) bekezdése alapján. Kereseti követelése összecszerűségét az alperessel létrejött módosított szerződés alapulvételével akként vezette le, a kiszállítási és beszállítási súlykülönbség 80.488 kg (604.629-524.141), amely a ráhízott súlynak felel meg. Figyelembe véve valamennyi, 350 kg súly feletti állat tekintetében a díj módosított összegét, a bruttó díj összege 30.550.680 forint. Ehhez hozzáadva az alperesnek járó 679.761 forint költséget, az alperest megillető összeg 31.230.441 forint. Ezzel szemben alperes tartozik részére a hitele visszafizetéséhez nyújtott, valamint az előlegszámlák alapján megfizetett, 48.195.585 forinttal (5.750.000+42.445.585), továbbá a kényszervágásra leadott, tulajdonát képező állatok 3.934.453 forint ellenértékével, összesen 52.130.038 forinttal, s tartozik megfizetni a különbözetként terhére mutató 20.899.597 forintot. Előadta, az elmaradt súlygyarapodás miatt az előlegek rendszeres kifizetésével túlfizetése keletkezett, amelyet alperes köteles visszafizetni. Hivatkozott arra, a Ptk. 419.§ (2) bekezdése értelmében az általa adott előleg visszafizetését az alperes nem tagadhatja meg azon okból, hogy az a termelés eredményéből nem fedezhető. Vitatta, a nagysúlyú állatok szállításával szerződösszegést követett volna el, azok tekintetében a díjat visszamenőlegesen korrigálták, felemelték, alperes további tartási költségre megalapozottan nem tarthat igényt. Kitért arra is, a nagysúlyú állatok sem voltak intenzív hízalásra alkalmatlanok, csak megfelelő minőségű takarmányozást igényeltek.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását, felperes perköltségben marasztalását kérte. A szerződést kifogás útján megtámadta, kérte a szerződés érvénytelenségének megállapítását, az érvénytelen szerződés bírósági határozathozatalig érvényessé nyilvánítását, továbbá annak megállapítását, döntő részben bértartási szerződés jött a felek között létre, s csak kisebb részben bérhízalási szerződés. Állította, a szerződés megkötésekor tévedésben volt, felperes tévedésbe ejtette, megtévesztette a beszállításra kerülő állatok életkora tekintetében, ugyanis abban a tudatban kötötték meg a szerződést, növendék marhák szállítására fog sor kerülni. Ehhez képest csak 137 db volt 300 kg alatti, míg 1126 db 300 kg felett volt. Állította, felperes abani telepbérleti szerződés megszűnése miatt keresett új helyszínt, így már a szerződéskötéskor tisztában volt azzal, nem növendék, hanem felnőtt állatokat fog szállítani. A kimunkált számítása szerint 1.126 felnőtt állomány tartásával összefüggésben bértartás címén 64.365.868 forint, a 137 db állat tekintetében bérhízalás jogcímen 2.534.487 forint, összesen 66.900.355 forint illeti meg, melyet a kereseti követeléssel szemben beszámítási kifogásként érvényesített.

Másodsorban hibás teljesítésre hivatkozással a Ptk. 308/C. § alapján szavatossági jogát érvényesítette kifogás útján, s a Ptk. 306.§ (1) bekezdés b) pontjára utalva bejelentette a szerződéstől elállását, másrészt a Ptk. 310.§-a alapján hibás

teljesítésből eredő kára megtérítését kérte. Állította, termékértékesítési szerződés esetén a nem megfelelő súlyú állat szállítása is hibás teljesítésnek minősül. Felperes a szerződés során intenzív hízlalásra már nem alkalmas, felnőtt, nagysúlyú állatokat szállított, amelyeknek megnövekedett takarmányszükséglete volt, s ez többlettartási költséget eredményezett. Az intenzív hízlalásra alkalmas növendék állatokhoz képest a leszállított felnőtt állomány a gazdaságos felnevelésre „hibás„ állomány volt, ezért a minőséghiba igazolt. Állította azt is, már az első nagysúlyú állat beszállításakor kifogással élt felperesnél, ezért nem tekinthető úgy, felperes nem szerződésszerű teljesítését kifogás nélkül elfogadta. Elállási joga gyakorlásához kapcsolódóan előadta, a felek között az elszámolás még nem történt meg, a főkötelezettség általa történt teljesítése az egész szerződéses jogviszony megszűnését nem vonja maga után.

Kártérítési igényét a bértartásból és bérhízlalásból eredő 66.900.355 forint összegű költsége és a felperes által adott 48.195.585 forint termelési előleg különbözetében, 18.704.770 forintban jelölte meg azzal, a hibás teljesítés és a kára közötti ok-okozati összefüggés kétséget kizáróan megállapítható.

Az elszámolás összegszerűsége tekintetében igazságügyi mezőgazdasági szakértő kirendelését indítványozta.

Felperes a kifogások elutasítását kérte. Állította, a lajoskormáromi telephelyről történt szállítások 2006. július 24-25-i, augusztus 2-i és 18-i időpontjára tekintettel a szerződéskötéskor nem tudhatták, ezeket az állatokat alperes telepére fogják átvinni. Alperes az állatokat befogadta, hízlalta, a ráhízott súly után visszamenőlegesen magasabb árban állapodtak meg. A megtámadási kifogás azért is megalapozatlan, alperes 2007. január 29-én a szerződést megerősítette, ezzel megtámadási joga megszűnt. Állította, a szerződés 2007. március 2-án az állatok elszállításával megszűnt, szerződésből eredő kötelezettségeiket kölcsönösen teljesítették, hangsúlyozva, a beszállítási átlagsúly 426 kg-nak felelt meg. Állította azt is, alperes az állatokat tömegtakarmánnyal etette, ezért nem volt intenzívebb súlygyarapodás, az előleget a gazdasági társaság működtetésére használta fel. Alaptalan a közöttük lévő jogviszonyt bértartásként értékelni, de az arra irányuló alperesi törekvés elutasítását követően, alperes egyébként is tudomásul vette a bérhízlalási szerződéses viszony továbbfolytatását.

A hibás teljesítésre nézve ugyancsak az állatok befogadására, a hibás teljesítés ismeretében a szerződés megerősítésére, alperes jogfenntartó nyilatkozata hiányára hivatkozott, továbbá arra, megszűnt szerződéstől elállni már nem lehetséges. Hangsúlyozta, a szerződés módosításával visszamenőleg szerződésszerűvé tették a korábban hibásnak tekinthető teljesítést. Alperes azonban a 48 millió forint előleget nem a szerződés szerű cél megvalósítására, az állatok intenzív hízlalásra fordította, azt felélte, mivel más bevétele nem volt.

Az elsőfokú bíróság meghallgatta felperesi ügyvezetőt,t, alperes volt ügyvezetőjét, állatorvost,t, az alperes volt felügyelőbizottsági elnökét.

..... egyebek mellett előadta, egyértelműen bérhízlalásban állapodtak meg, növendék szarvasmarhákat kellett beszállítani, 250-350 kg közötti súlyú állatok számítanak növendéknek. A szerződésmódosításnál figyelembe vették, hogy nagyobb állatok mentek be a kezdetinél. A telepen azt tapasztalta, az állatok nem kaptak elég takarmányt. A napi a ráhízott átlagsúly 65 kg volt, szerződésszegés nem történt.

..... - aki 2007. szeptember 30-ig volt ügyvezető - úgy nyilatkozott, a szerződéskötéskor felperesi ügyvezető megnyugtatta, az induló állomány 250-350 kg súlyú lesz és 500-600 kg súlyban fogja elszállítani. Az első szállítmány vegyes volt, azonnal jelezte telefonon a felperesi ügyvezetőnek, nagytestű bikák érkeztek, nem erről volt szó.ból érkezettek mind nagytestűek voltak. Többször kérték felperest, fizesse ki a számlákat, különben nem tudják etetni az állatokat. 2007. január 29-én engedményt adott a felperes, a 320 forintot a korábbi díjnál kedvezőbb volta miatt fogadták el. Az, hogy további követelésük egymással szemben nincs, arra vonatkozott, „ezzel zárjuk le a múltat és az új feltételekkel folytassuk a kapcsolatunkat.”

..... előadta, a megállapodás lényege bérhízlalás volt, az odaszállított növendék állatokat 500 kg súlyig tartja alperes. Ehhez saját költsége nem volt, a megbízói finanszírozták a tevékenységét. A 2007. január 29-i megállapodással alperes ügyvezetője nem tekintette az elszámolást rendezettnek.

Az elsőfokú bíróság 2009. április 27-én kelt 5.G.40.114/2008/28. számú ítéletével kötelezte az alperest 20.899.597 forint és ennek 2007. augusztus 1-jétől a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamata, valamint 1.892.386 forint perköltség megfizetésére. Az ítélet indokolásában megállapította, a felek között tartalmilag mezőgazdasági termékértékesítési szerződés jött létre. A szerződés megszűnése körében kifejtette, a perindításig egyik fél sem állt el a szerződéstől, azt nem mondta fel. 2007. március 2-át követően azonban beszállítás és bérhízlalás sem volt, a peres felek ráutaló magatartással szüntették meg a szerződésüket, miután 2007. március 2-a után a szerződésszerű teljesítést nem szorgalmazták, csak az elszámolásra nézve folyt közöttük levelezés. A megszűnésre tekintettel fogalmilag kizárt a későbbi elállás, alperes erre alapított kifogása megalapozatlan, a Ptk. 319.§ (2) bekezdése és a 419.§ (2) bekezdése alapján a felek között elszámolásnak van helye. Az elszámolás körében elfogadta a felperes által kimunkált számítást.

Az alperes tévedésre, megtévesztésre alapított kifogása tekintetében kifejtette, semmilyen adat, körülmény nem merült fel, amely alátámasztotta volna azon alperesi állítást, a felperes már a szerződés megkötésekor tudta azt, hogy megszűnő szerződése miatt ai állatállományát az alperesi telepre fogja

szállítani, illetve arra sem, hogy felperes már a szerződés megkötésekor tudatában volt annak, a gyakorlatban a szerződésben meghatározott növendék marháknál ténylegesen nagyobb súlyú, felnőtt méretű állatokat szállítanak le,ból jóval a szerződéskötést követően érkeztek állatok az alperesi telepre. Tekintve, a szerződés megtámadására irányuló kifogás nem vezetett eredményre, ezért a felek jogviszonyát a továbbiakban a bérhízlalási szerződés rendelkezései alapján ítélte meg. Rögzítette, a tanúk egyezően nyilatkoztak a tekintetben, bértartásra szerződés a felek között, annak ellenére, alperes azt többször kezdeményezte, nem jött létre. Bértartásra vonatkozó szerződés létrejöttének hiányában pedig erre alapított elszámolási igénynek sincs helye. Erre tekintettel az alperes beszámítási kifogása is alaptalan, ezért mellőzte az igazságügyi szakértő kirendelésére vonatkozó alperesi indítványt. Utalt arra is, a megtámadási jog megszűnik, ha a megtámadásra jogosult tudva a megtámadási okról, megerősíti a szerződést.

Alperes 2007. január 29-én már tudott arról, a felperes nem szerződésszerűen teljesített, azzal, hogy nem a szerződésben írt növendék szarvasmarhákat szállította be bérhízlalása, ennek ellenére elfogadta a felperes ezen teljesítését, és a szerződésmódosítással az eredeti szerződés rendelkezéseit megerősítette. Ezzel visszamenőlegesen módosították szerződési akaratukat, elismerve az alperes magasabb hízosúly iránti igényét. A szavatossági igényre alapított beszámítási kifogás tekintetében kifejtette, a felperes hibás teljesítése részben megállapítható volt, mivel növendék állatsúlyt meghaladó tömegű szarvasmarhákat szállított le az alperes telepére a szerződésben foglaltaktól eltérően. A Ptk. 306.§ (1) bekezdés b) pontja alapján hibás teljesítés esetén a jogosult akkor állhat el a szerződéstől, ha sem kijavításra, sem kicserélésre nincs joga, vagy ha a kötelezett a kijavítást, illetve a kicserélést nem vállalta. A kijavítás a jelen ügyben fogalmilag kizárt, ugyanakkor alperes ugyan szóvá tette a nagyobb súlyú állatok érkezését, de kifejezetten cserét nem kért, elállási joga ezért nem nyílt meg. Utalt arra is, amennyiben a jogosult a teljesítést szerződésszegésről tudva elfogadja, a szerződésszegésből igényt utóbb csak akkor támaszthat, ha erre irányuló jogait fenntartja. A perbeli adatokból az állapítható meg, alperes a hiba ismeretében fogadta el a teljesítést. A 2007. január 29-én kelt szerződésmódosításban kifejezetten lemondott a szerződésszegéssel kapcsolatos igényéről és módosította a szerződés tartalmát a hiba ismeretében is, ebből következően szavatossági jogait utóbb már nem érvényesítheti.

Az ítélettel szemben alperes fellebbezett jogi képviselő útján. Elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra, és újabb határozat hozatalára utasítását, másodsorban az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását, felperes első- és másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Előadta, az elsőfokú bíróság a tényállást részben hiányosan és iratellenesen állapította meg. Kifogásolta annak megállapítását, semmilyen bizonyíték nem volt arra, a felperes már a szerződés megkötésekor abban a tudatban lett volna, a szerződésben növendékmarhák hízlalásáról állapodtak meg, de a gyakorlatban ténylegesen ennél nagyobb súlyú, felnőtt méretű egyedeket szállítának le. A peres iratok között elfekszenek ugyanis volt ügyvezetőjéneknek és a felperesi ügyvezetőnek a felperesi megtévesztő magatartással összefüggésbe

hozható, a felperesi cég korábbii bértartásával kapcsolatos nyilatkozatai, amelyek legalábbis valószínűsítik felperes megtévesztő magatartását. Felperes már ai bértartási szerződés felmondásának ismeretében a felmondási időszak alatt kötötte meg vele a szerződést, ez magyarázza, felperes miért csak három hónappal a szerződéskötést követően szállította be a nagy súlyú állatokat telephelyére. A perbeli szerződés megkötésekor a felperes által már tudott, azonban általa nem ismerti felmondással a felperes megtévesztő magatartása kétséget kizáróan igazolt. A hibás teljesítés körében arra hivatkozott, szavatossági jogát a felperessel szemben a Ptk. 308/C.§-a alapján kifogásként érvényesíthette, felperes hibás teljesítése miatt nem köteles a vele szemben érvényesített felperesi követelést megfizetni. Az első fokon eljáró bíróság akkor járt volna el helyesen, ha a kifogását - jogcímhez kötöttség hiányában - a felperesi követelés leszállítása iránti igényként, vagy amint azt kifejezetten megjelölte, a Ptk. 310.§-a szerint kártérítésként bírálja el. Tekintve, kifogásával fellebbezését továbbra is a felperes ellenszolgáltatásának leszállítására és/vagy kártérítésre irányuló szavatossági jogainak gyakorlására alapítja, ennek megalapozottsága kérdésében az ítélőtábla is jogosult dönteni. Vitatta, hogy a kifogás keretében érvényesített joggyakorlást meg kell, hogy előzze a jogosultnak a kicserélésre vagy kijavításra vonatkozó igényérvényesítése, e jogértelmezés olyan helyzetet eredményezhetne, amely végső soron a hibás teljesítés tárgyát képező dolog birtokából kiesett jogosult kifogás útján történő igényérvényesítését kizárná. Hivatkozott arra is, a 2007. január 29-i megállapodásban foglalt utolsó mondat nem tekinthető a teljes jogviszony vonatkozásában joglemondásnak. Ekkénti értelmezése esetén ugyanis ebből a teljes felperesi követelés elutasítása is levezethető lenne. Állította, a megtámadási jogról lemondást szigorúan kell értékelni és csak abban az esetben állapítható meg a jog megszűnése, ha a jogosult egyértelműen a hibás szerződésszegéssel kapcsolatos igényérvényesítés lehetőségéről mond le. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, a hivatkozott megállapodást a képviselője nem írta alá, ezért kétséges, a két fél aláírásával történt módosítás az alapszerződés módosításának tekinthető-e, kihat-e a felperes és a, valamint a felperes jogviszonyára. Hangsúlyozta, a hibás teljesítéssel szembeni kifogását már az első szállítmány beérkezésekor haladéktalanul közölte a felperes képviselőjével, ezt igazolja alperesi ügyvezető tanúnyilatkozata is. Ezt követően beszállított állatokra nézve is jelezték, nem volt elég pénz a takarmányozásra, mert nagyobb súlyú állatok érkeztek. Hivatkozott arra is, a kialakult joggyakorlat szerint a kifogásban nem szükséges pontosan felsorolni, teljes részletességgel megjelölni a hiba okait, elegendő a tények felsorolására szorítkozni, amelyekből következtetni lehet a hibás működésre, vagy alkalmatlanságra. Eltérő rendelkezés hiányában pedig a kifogás szóban is közölhető, ezért a szóbeli közlés sem hagyható figyelmen kívül. Sérelmezte azt is, az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta az alperes 2007. február 14-én kelt felperesnek címzett felszólító levelét, amely egyértelműen igazolja a kifejezett jogfenntartó nyilatkozat megtételét, a beszállított nagy súlyú állatok tartási költségei, azaz a felperes hibás teljesítése tekintetében.

Felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, alperes a fellebbezésében sem hozott fel olyan indokokat, amelyek a tévedését, illetőleg megtévesztését igazolnák, továbbá azt, tekintve, az elszámolás szerint a szerződés kezdetére visszamenőlegesen a 350 kg súlyt meghaladó állatok tekintetében 320 forintos díjat alkalmaztak, valóban joglemondást tartalmaz az alperes szerződéses jognyilatkozata, miként a sajátjáé is. A szerződés módosításával szerződésszerűvé tették a 350 kg súly feletti állatok beszállítását is, alperes a szerződésszegésről tudva elfogadta a teljesítést, jogfenntartó nyilatkozatot nem tett, ezért a Ptk. 316.§-ban foglaltakra tekintettel hibás teljesítésre alapozva igényt nem érvényesíthet, azért nem értékelhető a 2007. február 14-én kelt levele sem jogfenntartó nyilatkozatként figyelemmel az utolsó beszállítás 2006. december 9-i időpontjára.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

A Ptk. 205.§ (1) bekezdése értelmében a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre.

A Ptk. 240.§ (I) bekezdése szerint a felek, főszabályként, a szerződés tartalmát közös megegyezéssel módosíthatják.

A Ptk. 236.§ (1) bekezdése tartalmaz rendelkezést a szerződés tévedés, megtévesztés címén történő megtámadására, így a megtámadásra jogosult megtámadási határidő lejártát követő, szerződésből eredő követeléssel szembeni megtámadási joga kifogás útján történő érvényesítésére nézve is.

A (4) bekezdés ugyanakkor kimondja, a megtámadás joga megszűnik, ha a megtámadásra jogosult a megtámadási határidő megnyílta után a szerződést írásban megerősíti, vagy a megtámadásról egyébként írásban lemond.

Az adott ügyben a felperes az alperessel létrejött bérhízlalási szerződésre alapítottnan érvényesített igényt, míg alperes, a felperesi követeléssel szemben beszámítási kifogást terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság az alperes beszámítási kifogásának elbírálása körében helytállóan állapította meg az alperes tévedésre, megtévesztésre alapított megtámadási kifogása megalapozatlan voltát, figyelemmel arra, a felek 2007. január 29-i megállapodással a szerződést úgy módosították, hogy a növendék súlyú állatnak nem minősülő, 350 kg feletti szarvasmarhák után járó, alperest megillető

díjat a szerződésben foglalt 300 forint + áfa összeggel szemben magasabb, 320 forint + áfa összegben határozták meg, továbbá lemondtak egymással szembeni követelésükről is.

Ezen jognyilatkozatukkal a szerződésüket nem csupán módosították, hanem meg is erősítették, amelynek folytán alperes kifogás útján történő megtámadási joga megszűnt, ezt követően tehát alperes megtámadási jogát már kifogás útján sem gyakorolhatta a perben, mint ahogy arra az elsőfokú bíróság is helytállóan rámutatott.

Az elsőfokú bíróság a perbeli adatok helyes értékelésével ugyancsak helytállóan állapította meg, hogy a felek között ráutaló magatartással kifejezett közös megegyezéssel a szerződés 2007. március 2-án megszűnt, s erre figyelemmel a per tartama alatt alperes elállási jogot megalapozottan már nem gyakorolhatott.

Szintén helyes álláspontra helyezkedett az elsőfokú bíróság, amikor a 2007. január 29-i szerződés módosítás tartalmára figyelemmel az alperes hibás teljesítésre alapított kifogását sem tekintette megalapozottnak, s ebből következően hibás teljesítéssel összefüggő beszámítási kifogást is megalapozatlannak ítélte.

A szerződésmódosításból következően ugyanis a 350 kg feletti szarvasmarha szállítására is lehetőség volt, így a nem növendéknek minősülő szarvasmarha beszállítása nem volt kifogásolható, s azzal pedig, hogy felperes az alperest megillető többlet díjat a szállítások kezdetére visszamenően elszámolta, s ezt alperes elfogadta, a felek a szerződés teljes tartamára szerződésszerű teljesítéssé tették a nem növendék súlyú állatok szállítását is.

Mindezek alapján azt kellett megállapítani, az elsőfokú bíróság határozata minden tekintetben helytálló, az elsőfokú bíróság a beszámítási kifogás megalapozatlanságára figyelemmel helytállóan hozott alperest marasztaló határozatot.

Abból következően pedig, hogy a 350 kg-ot meghaladó szarvasmarhák alperesi telepre beszállítása nem minősül hibás teljesítésnek, valamennyi hibás teljesítéssel összefüggő kifogás, így a fellebbezésben megjelölt árleszállítás iránti igény is, megalapozatlan.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az abban foglalt helyes indokok alapján a Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte alperest a felperes 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés b) pontja, (5) bekezdése, valamint

4/A.§-a alkalmazásával megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Budapest, 2009. november 13.

. Rózsa Éva s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s.k.
előadó bíró

. Felker László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Sárközi Veronika
bírószági ügyintéző